

Soms wel soms niet?

“Ben je blij?”

“Eh, ja”, stamel ik terwijl de zenuwen door m’n lijf gieren en ik zojuist nog mijn onzekerheid heb geuit over wat we allemaal nog moeten doen.

Sinds we verhuisd zijn naar onze Finca is dit een vraag die ik regelmatig krijg. Misschien wel vanwege de naam, Finca Feliz. Of vanwege onze ondertitel “Hoe creëer je een betekenisvol leven?”. Vrij logisch.

Ik voel me echter soms bijna bezwaard als ik op die vraag niet altijd volmondig ja kan zeggen. Gek eigenlijk.

Ik voel me regelmatig heel onzeker: gaat het allemaal wel lukken?

Ik voel me soms verdrietig: ik mis m’n zussies...

Soms voel ik me gefrustreerd: het gaat zo ontzét-tend langzaam allemaal!

Mijn hart doet pijn: al die ongelijkheid en onrechtvaardigheid in de wereld, al dat lijden.

Ik voel me soms nutteloos: zit ik hier lekker te genieten van bloempjes en plantjes terwijl...

Vertwijfeld voel ik me ook wel eens: hebben we hier wel goed aan gedaan?

Altijd maar blij en gelukkig zijn? Dat hoeft volgens mij niet en is niet eens haalbaar. Alsof een

betekenisvol leven leiden inhoudt dat je altijd blij en gelukkig zult zijn. Daar gaat het wat mij betreft helemaal niet om.

Ik moet denken aan dat meisje dat me zo raakt. Ze houdt een toespraak voor het Europees Parlement. Vanuit haar tenen spreekt ze de parlementariërs toe. Haar hele hebben en houden spreekt. “Ga nou eens wat doen!” zegt ze met tranen in haar ogen. Is ze blij? Nou op dat moment in ieder geval even niet. Maar ze kan niet anders dan deze weg nu volgen.

En dát is volgens mij waar het om gaat. Het gaat er om dat je luistert naar waar je hart, ja je hele wezen om roept en daar gehoor aan geeft. Elk moment weer. Dan komt het beste van jezelf naar buiten. Dan ervaar je hoe het leven met je meeleeft. En daarmee komt er een soort diepgaand, verrukkelijk, innerlijk welzijn vrij, een overgave. Verbinding noem ik dat. Thuis zijn. En dat geeft onnoemlijk veel betekenis en voldoening.

Ja, ik voel me soms superblij.

Als een zaadje uitkomt.

Als ik midden in de overweldigende natuur sta.

Als een nieuwe veldbloem zich laat zien.

Of als ik weer naast m’n lief wakker wordt.

Blij en gelukkig zijn komt en gaat. Het zijn momentopnames.

Verbinding echter is een staat van zijn. Hierin vallen alle uitingen van geluk, verdriet, wanhoop, frustratie enzovoort.

Het is diepgaand leven en alles beleven wat er op je pad komt, leuk of niet leuk.

Ben ik blij en gelukkig? Soms wel soms niet. Maar alles heeft wel betekenis en ooooh wat voel ik me voldaan.

En jij?

